

Motion till riksdagen

1989/90:T15

av Rolf Clarkson m.fl. (m)

med anledning av prop. 1989/90:22 om lag
om tillstånd till överlåtelse av skepp, m.m.

I propositionen föreslås att den hårt kritiserade s.k. flagglagen skall permanentas i stället för att avvecklas. Dessutom föreslås vissa ändringar av bedömningsgrunderna vid prövningen av tillstånd till överlåtelse.

Bakgrunden till flagglagen står att finna i den oförmånliga utvecklingen i Sverige när det gäller skatter och löner. Många verksamheter i Sverige drabbas av svåra kostnadskriser, höga skatter och dålig tillväxt, men få andra verksamheter är så konkurrensutsatta som sjöfarten.

Detta har medfört att svensk sjöfart har fått mycket svårt att hävda sig i konkurrensen, och intresset är därför stort för att rädda den svenska sjöfarten genom att sänka kostnaderna till internationell nivå. I princip finns det bara två sätt att uppnå detta: antingen flyttar rederierna utomlands eller tillåts svensk sjöfart att verka under samma villkor som den utländska.

Riksdagen beslöt 1977 att tillfälligt stoppa utflyttningen genom införande av flagglagen, som skulle gälla till utgången av juni 1978. Avsikten var att invänta den sjöfartspolitiska utredningens förslag. Sedan dess har den "tillfälliga" lagen ständigt förlängts i stället för att åtgärder har vidtagits för att lösa kostnadsproblemen. Införandet av vissa lättnader och bidrag ändrar inte den bilden.

Den socialdemokratiska regeringen har nu uppenbarligen inte ens kvar ambitionen att lösa kostnadsproblemen utan försöker i stället reglera bort verkligheten genom att permanenta flagglagen.

Lagen har inte fyllt någon annan funktion än att försvåra en modernisering av den svenska handelsflottan. Lagen är ett uttryck för en regleringsiver som baseras på tron att man lagstiftningsvägen kan tvinga kvar en föråldrad teknik och hindra en modernisering som av olika anledningar upplevs som ett hot. T.o.m. i propositionen erkänns att "— minskningen av den svenska handelsflottan har fortsatt även efter flagglagens tillkomst. Flagglagen har fördröjt utvecklingen men inte helt kunnat förhindra fortsatt utflaggning."

I propositionen hänvisas till att skeppslegoutredningen nämner att det av beredskapsskäl måste anses vara till fördel att statsmakterna vet vilka svenska fartyg som är uthyrda till utlandet. Mot detta kan anföras att det finns andra metoder än att bevara flagglagen för att få information om vilka fartyg som är uthyrda eller har överlåtits.

Vi har i tidigare motioner utförligt redogjort för de problem som svensk

sjöfart har att brottas med och de politiska åtgärder som bör vidtas för att ge den möjlighet att överleva.

Mot. 1989/90
T15

Vi har bl.a. konstaterat att stödet till sjöfarten måste få en internationellt godtagbar utformning, och att det måste ge sjöfarten fasta och förutsebara villkor. Vi har också hävdad att regeringen borde få i uppdrag att utreda omfattningen av och formerna för ett svenskt internationellt sjöfartsregister.

De skäl vi tidigare anfört är lika giltiga i dag. EG har infört regler i avsikt att skydda medlemsländerna mot diskriminerande och protektionistiska af-färsmetoder från i första hand statshandelsflottor. Men reglerna kan också komma att användas mot andra länder som anses dumpa sina priser med hjälp av statliga subventioner.

Avsikten är att EG-länderna fram till 1992 skall ha avskaffat subventionerna till rederinäringen. Denna ambition är en drivkraft i tillkomsten av nya öppna register. Även i USA vill man begränsa konkurrens från flottor som subventioneras med skattemedel.

Svenskt internationellt skeppsregister

Flertalet av de betydande västeuropeiska sjöfartsnationerna har redan inrättat eller planerar att inrätta internationella register i syfte att göra det möjligt för resp. lands handelsflotta att konkurrera på internationellt likvärdiga villkor.

Det torde inte vara möjligt för Sverige att stå vid sidan av denna utveckling. Det föreligger då risk för att inte bara fartygen försvinner från Sverige utan också större delen av sjöfartsnäringen. Detta skulle innebära oöverskådliga konsekvenser för svensk industri och svensk ekonomi.

Omfattningen av och formerna för ett svenskt internationellt sjöfartsregister bör därför utredas och förslag snarast föreläggas riksdagen.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär förslag till ett svenskt internationellt sjöfartsregister i enlighet med vad som anføres i motionen,
2. att riksdagen avslår förslaget till Lag om tillstånd till överlåtelse av skepp.

Stockholm den 27 oktober 1989

Rolf Clarkson (m)

Görel Bohlin (m)

Tom Heyman (m)

Sten Andersson (m)
i Malmö

Wiggo Komstedt (m)

Jan Sandberg (m)

Per Stenmarck (m)